

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2024
Identifikačné číslo spisu:	6023010038
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6023010038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci odsúdeného W. B., v konaní o uznanie a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 29. mája 2024, o odvolaní odsúdeného W. B. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. februára 2024, sp. zn. 5Ntc/11/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného W. B. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom z 13. februára 2024, sp. zn. 5Ntc/11/2023 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 73 Hv 126/22s zo 14. decembra 2022, právoplatný toho istého dňa, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky, ktorým bol občan Slovenskej republiky W. B., nar. X.X.XXXX v P., Slovenská republika, trvale bytom Mesto P., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže v štádiu pokusu podľa § 15, § 142 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na skutkovom základe, že:

-8. októbra 2022 vo Viedni sa násilím P. A. I. pokúsil odcudziť cudziu hnutelnú vec a síce kabelku s vecami, ktorých hodnota sa už nedá zistiť, s úmyslom, jej privlastnením sa neoprávnene obohatiť tak, že sa pokúsil strhnúť jej kabelku z pleca, pričom vzhľadom k tomu, že P. A. I. sa bránila, ako aj že jej pomohol F. W. zostalo pri pokuse, za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Krajský súd súčasne podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona rozhodol, že vo výkone trestu odňatia slobody bude odsúdený pokračovať na území Slovenskej republiky bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený W. B. (ďalej tiež

„odsúdený“), teda riadne a včas.

V písomných dôvodoch svojho odvolania odsúdený návrh Ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky, ako aj napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu namietol. Vyjadril presvedčenie, že trest odňatia slobody si chce vykonať na území Rakúskej republiky, keďže predmetný trestný čin spáchal na jej území.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v posudzovanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného W. B. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo 14. decembra 2022, sp. zn. 73 Hv 126/22s postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkonu rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27.11.2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky.

Krajský súd napadnuté rozhodnutie náležite, presvedčivo a správne odôvodnil. Správny je aj záver krajského súdu, že v danej veci predmetný skutok nebol justičným orgánom štátu pôvodu v osvedčení v časti h) bod 2 priradený k niektorej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., respektíve v článku 7 ods. 1 rámcového rozhodnutia, pričom predmetný skutok vykazuje znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, teda je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd súčasne nezistil žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože zo spisového materiálu nie je možné zistiť, ktorému stupňu stráženia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Rakúskej republike a v dôsledku absencie týchto informácií v prípade jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu s prísnejším stupňom stráženia, by mohlo dôjsť k zhoršeniu jeho postavenia.

Podľa § 518 ods. 4 druhá a tretia veta Trestného poriadku odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Odsúdený W. B. v dôvodoch svojho odvolania neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by bránili uznaniu rozhodnutia, pričom ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne a ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu vyššie uvedeného rozhodnutia súdu Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky a tým pokračovaniu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému právoplatne uložený.

Nezistiac dôvod pre zmenu, či zrušenie napadnutého rozhodnutia, senát najvyššieho súdu rozhodol tak, že postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.